

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Edward
Nazwisko: Krywult
Nazwisko rodowe: Krywólt
Miejsce urodzenia: Łodygowice
Data urodzenia: 23-09-1927
Imię ojca: Jan
Imię matki: Hermina
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów

Stan zachowania

Uwagi

Materiały operacyjne dotyczące Edwarda Krywulta ps. „Wacek” i innych osób związanych z Włodzimierzem Dobiją, który był związany z grupą Antoniego Bieguna „Sztubaka” dowódcy pododdziału w organizacji Henryka Flamego „Bartka”. Edward Krywult wstąpił 13.05.1946 do organizacji niepodległościowej „Bartka”, grupa Kanara. Brał udział w jej akcjach, m.in. w rozbrojeniach posterunków MO w Komorowicach i Zabrzegu. Ujawnił się 27.02.1947 przed PUBP w Białej Krakowskiej i otrzymał zaświadczenie nr 43102. Po ujawnieniu kontynuował swoją niepodległościową działalność. Zatrzymany 08.01.1948 przez PUBP w Bielsku. Akta zawierają m.in.: jego oświadczenie z ujawnienia, donosy agentury i akt oskarżenia, a także materiały dotyczące Włodzimierza Dobii Sprawy Ewidencyjno-Obserwacyjnej nr DA 1236/48. Akta zostały złożone 08.05.1957 w Wydz. "C" KWMO w Katowicach pod dawną sygn. 3347/I. Przerejestrowane 20.04.1971 do nr 1064/III.

Akta o sygn. IPN Ka 03/750 t. 1-2 (1064/III).

Akta kontrolno-śledcze przeciwko Edwardowi Krywultowi ps. „Wacek” i innym. Zatrzymany 07.01.1948 przez PUBP w Białej Krakowskiej. Postanowienie o tymczasowym aresztowaniu wydał 09.01.1948 podprokurator Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Krakowie mjr St. Śliwa. W dniu 22.01.1948 postanowieniem oficera śledczego PUBP w Białej Krakowskiej zostały połączone sprawy Edwarda Krywulta i innych żołnierzy organizacji Włodzimierza Dobii. Akt oskarżenia sporządził 23.01.1948 oficer śledczy PUBP w Białej Krakowskiej mjr St. Śliwa. Oskarżony z art. 86 par. 2 KKWP oraz z art. 1 par. 2 i 3 Dekretu z 13.06.1946, tj. o przynależność do organizacji niepodległościowej o nazwie "Narodowy Związek Walki" i udział w próbie likwidacji sekretarza PPR w Komorowicach. Po realizacji procesowej sprawy materiały złożono 22.01.1951 w Wydz. II WUBP w Krakowie, pod dawną sygn. 6557/I. Przerejestrowano 29.04.1969 do nr 2080/III.

Akta o sygn. IPN Kr 07/1972 (2080/III).

Akta prokuratorskie nadzoru przeciwko Edwardowi Krywultowi i innym. PUBP w Białej Krakowskiej przesłało akt oskarżenia do WPR w Krakowie pismem z 24.01.1948. Sprawa została przekazana do Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie 29.01.1948.	Akta o sygn. IPN Kr 111/1167 (Pr 96/48).	
Sprawa przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Krakowie przeciwko Edwardowi Krywultowi i innym. Rozprawa Główna odbyła się 06.02.1948. Sąd orzekał w składzie: przewodniczący - ppłk Julian Polan-Haraschin; sędzia wojskowy - por. Władysław Sieracki i ławnik - kpr. Józef Piecuch. Na rozprawie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Za przynależność do NZW, współudział w próbie likwidacji sekretarza PPR oraz posiadanie broni, skazany wyrokiem WSR w Krakowie z 07.02.1948 na 15 lat więzienia. Od wyroku została wniesiona rewizja przez obrońcę. Najwyższy Sąd Wojskowy 25.03.1948 utrzymał w mocy wyrok WSR w Krakowie w części dotyczącej Krywulta. Osadzony 01.06.1948 w Centralnym Więzieniu we Wronkach. Prośba jego ojca do Bieruta o zmniejszenie wyroku z 14.10.1949 postanowieniem WSR w Krakowie z 17.11.1949 pozostała pozostawiona bez biegu. Przeniesiony do Centralnego Więzienia w Rawiczu, a następnie ponownie do Więzienia we Wronkach. Postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Krakowie z 06.02.1956 prośba o warunkowe zwolnienie z więzienia została pozostawiona bez dalszego biegu. Przeniesiony do Centralnego Więzienia w Sztumie 12.04.1956. Na posiedzeniu niejawnym 01.06.1956 Sąd Wojewódzki w Krakowie, na podstawie amnestii z 27.04.1956 postanowił zmniejszyć karę do 10 lat więzienia, a ewentualne niewykonane kary dodatkowe darować. Rada Państwa decyzją z 27.11.1957 skorzystała z prawa łaski i darowała Edwardowi Krywultowi resztę wyroku.	Akta o sygn. IPN Kr 110/2233 t. 1-2 (Sr 95/48).	Julian Polan-Haraschin - komunistyczny zbrodniarz, wydał ponad 65 wyroków śmierci na żołnierzy podziemia niepodległościowego - por. https://pl.wikipedia.org/wiki/Julian_Polan-Haraschin ; http://zhwin.pl/wp-content/uploads/2013/01/Julian-Polan-Hara
Księga Główna Więźniów Karnych Centralnego Więzienia we Wronkach za lata 1948-1949. Edward Krywult został przeniesiony do CW we Wronkach 01.06.1948 z Więzienia przy ul. Montelupich w Krakowie.	Akta o sygn. IPN Po 3/59.	
Księga Główna Więźniów Karnych Centralnego Więzienia we Wronkach za lata 1951-1952. Edward Krywult występuje jako więzień tego więzienia; opuścił je w ramach transportu do Rawicza. Brak daty przeniesienia.	Akta o sygn. IPN Po 3/63.	
Księga główna więźniów Centralnego Więzienia w Rawiczu za lata 1954-1955. Edward Krywult przybył do tego więzienia z Więzienia we Wronkach 25.01.1954. Opuścił je 02.03.1954 w ramach transportu do Wronek.	Akta o sygn. IPN Po 3/40.	
Księga Główna Więźniów Karnych Centralnego Więzienia we Wronkach za lata 1952-1955. Edward Krywult występuje jako więzień tego więzienia 02.03.1954 z Więzienia w Rawiczu. Opuścił je 12.04.1956 w ramach transportu do Sztumu.	Akta o sygn. IPN Po 3/64.	

Charakterystyka nr 178, sporządzona przez Wydział "C" KWMO w Katowicach w latach 1972-1975, dotycząca organizacji niepodległościowej Henryka Flamego ps. „Bartek”. Już w 1944 roku złożył on przysięgę na żołnierza Narodowych Sił Zbrojnych. Po wkroczeniu Armii Czerwonej do Czechowic, realizując zalecenia dowództwa NSZ, Flame ujawnił się ze swoim oddziałem i zachowując struktury konspiracyjne, objął stanowisko komendanta miejscowego komisariatu MO. Na przełomie kwietnia i maja 1945, zagrożony dekonspiracją i aresztowaniem, przeszedł do tzw. drugiej konspiracji. W okresie od maja 1945 do lutego 1947 był dowódcą VII Okręgu NSZ - największego zgrupowania niepodległościowego na Śląsku Cieszyńskim i jednocześnie najdłużej działającego Zgrupowania NSZ. Organizacja ta, składająca się z kilku oddziałów, przeprowadziła w sumie 340 akcji zbrojnych, w których doprowadziła m.in. do rozbicia 12 posterunków MO, 5 placówek UBP, 3 placówek LWP oraz do likwidacji 11 członków PPR, 11 milicjantów, 4 funkcjonariuszy UB, 6 żołnierzy LWP, 3 żołnierzy czechosłowackich, 1 członka ZMW, 1 żołnierza sowieckiego oraz innych osób, w tym współpracowników bezpieki. Jego najgłośniejszą akcją było zajęcie 03.05.1946 Wisły, w której została przeprowadzona defilada żołnierzy NSZ z okazji Święta Konstytucji. Zgrupowanie „Bartka” zostało rozbite w wyniku ubeckiej prowokacji („Operacja Lawina”). Pomimo ujawnienia 11.03.1947, Flame został zamordowany 01.12.1947 w Zabrzegu pod Czechowicami przez milicjanta – Rudolfa Dadaka. Sprawca uniknął odpowiedzialności (po kilkumiesięcznym pobycie w szpitalu psychiatrycznym), a faktycznych zleceniodawców nie udało się ustalić i – tym bardziej – pociągnąć do odpowiedzialności. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Edwarda Krywulta ps. „Wacek”, który występuje jako żołnierz tej organizacji, a po ujawnieniu żołnierz powiązanego z nią „Narodowego Związku Walki”.

Akta o sygn. IPN Ka 057/174 t. 1-4. Charakterystyka Zgrupowania "Bartka" znajduje się także pod sygn. IPN BU 0174/179 t. 1-5.

Charakterystyka nr 93 sporządzona przez Wydział "C" KWMO w Krakowie w 1979 roku, dotycząca oddziału niepodległościowego „Burza”, który był podporządkowany sztabowi VII Okręgu NSZ Śląska Cieszyńskiego, którym z kolei kierował Henryk Flame „Bartek”. Organizatorem i dowódcą „Burzy” był Edward Michalik ps. „Kanał”, a jego zastępcą Roman Czarniecki, ps. „Pikolo”. Oddział jako całość działał w okresie od kwietnia do sierpnia 1946 na styku powiatów: Białej Krakowskiej, Bielska, Cieszyna i Pszczyny. W tym okresie służyło w nim 43 żołnierzy oraz posiadał 17 współpracowników. Miał wybitnie niepodległościowy charakter. Przeprowadził w sumie przynajmniej 71 akcji, a m.in.: dokonał likwidacji 17 osób, w tym 7 członków PPR, 2 funkcjonariuszy MO, 1 funkcjonariusza UB; przeprowadził atak na 4 posterunki MO – wszystkie zostały zdobyte i rozbrojone, dokonał rozbrojenia 9 osób – w tym 7 funkcjonariuszy MO i UB oraz 2 żołnierzy LWP. Ponadto oddział przeprowadzał liczne inne akcje przeciwko komunistom lub akcje ekspropriacyjne. W dniu 13.07.1946 w zasadzce UB został zastrzelony dowódca oddziału, a 3 jego członków aresztowanych. Zastępca dowódcy oddziału został zastrzelony przez patrol UB 18.07.1946. Obława na żołnierzy i współpracowników tego oddziału była kontynuowana połączonymi siłami UB, KBW i MO z różnych powiatów. W tej sytuacji nie ujęci jeszcze i pozostali przy życiu żołnierze „Burzy” przedostali się na Baranią Górę, gdzie w początkach sierpnia 1946 miał miejsce zlot pododdziałów VII Okręgu NSZ. Tam zostali podzieleni na dwie samodzielne grupy. Nad większą dowództwo przejął Ludwik Byrski „Żbik”, a nad mniejszą Jan Jaromin „Sęp”. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Edwarda Krywulcia „Wacka”, który występuje jako żołnierz tej organizacji w okresie od 13.05.1946 do lipca 1946. Następnie ukrywał się do 27.02.1947, kiedy ujawnił się ze swojej działalności w oddziale „Burza”; przy ujawnieniu zdał pistolet.

Akta o sygn. IPN Kr 074/92 (93/X).

Charakterystyka nr 125 sporządzona przez Wydział "C" KWMO w Krakowie w latach 1980-1981, dotycząca oddziału partyzanckiego „Narodowy Związek Walki”, dowodzonego przez Włodzimierza Dobiję, ps. "Groźny". Przywódcą ideowym oddziału i jego inspiratorem był Antoni Biegun ps. „Sztubak”. Oddział działał w okresie od listopada 1947 do stycznia 1948 na terenie powiatów: żywieckiego, bialskiego i bielskiego i liczył w sumie 14 żołnierzy oraz 7 współpracowników. Oddział był jeszcze w fazie organizacyjnej, miał charakter kadrowy i przeprowadził tylko jedną akcję przeciwko sekretarzowi PPR w Komorowicach 02.01.1948. Jeszcze w styczniu 1948 został rozbity, wszystkich żołnierzy aresztowano, natomiast ostatni współpracownik NZW został zatrzymany w czerwcu tego roku. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Edwarda Krywulcia, który występuje jako żołnierz tej organizacji, biorący udział w akcji przeciwko sekretarzowi PPR w Komorowicach, zatrzymany w styczniu 1948 przez PUBP w Białej Krakowskiej i skazany przez WSR w Krakowie na 15 lat więzienia.

Akta o sygn. IPN Kr 074/124 (125/X).

Charakterystyka tego oddziału znajduje się również pod sygn. IPN BU 0172/125.